

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecătorul: A. Arhip
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie împotriva FIRMEI „CARTDIDACT” S.R.L., privind încasarea dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie și s-a admis apelul depus de FIRMA „CARTDIDACT” S.R.L., fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 septembrie 2016, în partea încasării dobânzilor de întârziere și emisă o nouă hotărâre, în acest sens, de respingere a acestui capăt de cerere,

c o n s t a t ă :

La 19 aprilie 2016, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au depus o cerere de chemare în judecată împotriva FIRMEI „CARTDIDACT” S.R.L., privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că, pe parcursul anului 2014, au elaborat împreună și au transmis spre editare lucrările „Educație ecologică. Manualul clasei „X-XII” și „Educație Ecologică. Ghidul profesorului, clasa „X-XII”, în limba română și rusă. Astfel, aceștia au încheiat cu „CARTDIDACT” S.R.L. contractul nr. 2405 din 10 mai 2014. Totodată, s-a explicat că negocierile referitoare la elaborarea și editarea acestor lucrări au fost purtate inițial în mod verbal cu Editura „Prut”, însă din cauza existenței unor pretinse conflicte de interese invocate de aceasta, contractul a fost încheiat cu pârâtul „CARTDIDACT” S.R.L.

Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au subliniat că după finisarea lucrărilor au început să solicite de la pârât remunerația pentru munca prestată conform înțelegerii. Cu toate acestea, nu au fost efectuate achitări în contul lor, însă manualele au fost

prezentate public în sala de ședințe a bibliotecii Academiei de Știință a Moldovei în februarie 2015. Ulterior, în urma mai multor discuții, la 23 iunie 2015, pârâtul a plătit lui Codreanu Igor suma de 44 880 lei, iar lui Obadă Ghenadie suma de 29 920 lei, existând, totuși, o restanță de 47 520 lei pentru primul și 31 680 de lei pentru al doilea.

În același context, reclamanții au notat că pe parcursul unei perioade îndelungate de timp sumele rămase nu le-au fost achitate, invocându-se numeroase probleme de ordin bugetar în raport cu Ministerul Mediului și Ministerul Educației, care urmau la rândul lor să finanțeze proiectul de elaborare și editare a lucrărilor menționate. Mai mult, reclamanții au invocat că în actul de predare – primire a lucrărilor din 6 iunie 2014, recepționat de aceștia la 8 decembrie 2015, nu era inclus corect costul muncii lor, care a fost discutat inițial. Din aceste considerente, aceștia au refuzat semnarea actului menționat mai sus.

Reieșind din circumstanțele de fapt relatate, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au precizat că au expediat, la 15 februarie 2016, în adresa „CARTDIDACT” S.R.L. și Ministerului mediului o cerere în conformitate cu prevederile Legii privind accesul la informație. Solicitarea acestora a fost recepționată de pârât la 29 februarie 2016, iar de către minister la 25 februarie 2016. Totuși, pârâtul a ignorat cererile acestora.

Prin urmare, reclamanții au opinat că societatea pârâta le-a cauzat un prejudiciu material pentru neexecutarea obligației contractuale de achitare a costurilor lucrului efectuat în mărime de 154 000 lei, dintre care suma de 92 400 lei pentru Codreanu Igor și 61 600 de lei pentru Obadă Ghenadie.

În lumina celor relatate, Codreanu Igor a solicitat încasarea de la „CARTDIDACT” S.R.L. a prejudiciului material cauzat prin neexecutarea obligației contractuale în cuantum de 47 520 lei, iar Obadă Ghenadie a cerut de la pârât încasarea sumei în mărime de 31 680 lei (f. d. 4).

De asemenea, reclamanții au solicitat repararea prejudiciului moral în cuantum de 30 000 lei pentru fiecare și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 4, 44 - 45).

La 27 septembrie 2016, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie, prin intermediul avocatului Coptu Sergiu, au depus cerere de concretizare a cerințelor inițiale în partea cuantumului prejudiciului material cerut (f. d. 47 – 48).

În justificarea poziției sale, reclamanții au precizat că, la 29 iulie 2016, „CARTDIDACT” S.R.L. i-a invitat și le-a achitat suma restantă invocată în cererea de chemare în judecată inițială. Astfel, Codreanu Igor a primit suma de 47 582, 52 lei, deși ceruse 47 520 lei, iar lui Obadă Ghenadie i-a fost achitată suma de 31 721, 68 lei, fiind pretinsă inițial 31 680 lei.

Totuși, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au considerat că o modalitate de compensare a prejudiciului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare (tardivă) a obligației pecuniare poate servi încasarea dobânzii și dobânzii de întârziere prevăzute la art. 585 și 619 alin. (1) din Codul civil.

În subsidiar, aceștia au explicat cuantumului prejudiciului moral de 30 000 lei, ce constă din diferite stări sufletești nesatisfăcătoare, stări de neliniște legată de tratarea cu impertinență de către societatea pârâta.

Pe baza celor prezentate, Codreanu Igor a solicitat încasarea de la „CARTDIDACT” S.R.L. a prejudiciului material cauzat prin neexecutarea la timp a obligațiunii contractuale de achitare a remunerației muncii de autor sub forma dobânzii de întârzierii pentru perioada 23 iunie 2015 – 29 iulie 2016, în mărime de 13 715 lei. În același timp, pentru același interval de timp, Obadă Ghenadie a cerut de la pârât încasarea a prejudiciului material în sumă de 9 143 lei (f. d. 47).

Pârâtul „CARTDIDACT” S.R.L. nu a formulat referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, dar nici nu s-a prezentat la judecarea cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 septembrie 2016, s-a admis parțial acțiunea (f. d. 88, 94 – 96).

Astfel, instanța de fond a decis încasarea de la „CARTDIDACT” S.R.L. în beneficiul lui Codreanu Igor dobânda de întârziere în mărime de 13 715 lei și compensarea taxei de stat în cuantum de 1 525 lei, dar și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 900 lei. În aceeași ordine, s-a încasat de la pârât în folosul lui Obadă Ghenadie dobânda de întârziere în suma de 9 143 lei și s-a compensat taxa de stat în mărime de 1 050 lei, dar și cheltuielile de judecată în cuantum de 900 lei.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de judecată a constatat situația de fapt prezentată de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie în acțiunea sa. De fapt, s-a precizat că raportul obligațional dintre părțile implicate în proces, rezultat din contractul nr. 2 405 din 10 mai 2014, determină existența unor obligații pecuniare scadente la 23 iunie 2015, atunci când a avut loc achitarea parțială a onorariului. În acest sens, obligațiile contractuale au fost executate cu întârziere de „CARTDIDACT” S.R.L., fiind aplicabile articolele 585 și 619 alin. (1) din Codul civil (f. d. 95).

În rest, prima instanță a respins capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei pentru fiecare, din cauza că articolele 616 alin. (1) și 1422 alin. (1) din Codul nu prevăd posibilitatea încasării acestui prejudiciu de la acea persoană care se face vinovată de executarea cu întârziere a obligației. Mai mult, s-a explicat că omisiunea pârâtului de a executa în mod corespunzător și fără întârzieri a obligației a fost sancționată cu încasarea dobânzii de întârziere (f. d. 95 *pe verso*).

Cu privire la diminuarea cheltuielilor pentru asistență juridică de la 1 000 lei până la 900, solicitate de reclamanti, instanța de judecată a motivat că a ajuns la această concluzie din cauza respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral (f. d. 96).

În drept, hotărârea judecătorească a fost întemeiată pe articolele 585, 616 alin. (1), 619 alin. (1), 1422 alin. (1) din Codul civil și articolul 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

Împotriva actului de dispoziție relatat *supra*, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie, dar și FIRMA „CARTDIDACT” S.R.L. au declarat apel în termenul legal (f. d. 130, 179). În rezultat, părțile au formulat referințe, solicitând respingerea cererilor oponentilor (f. d. 143 – 150, 165 - 167).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 30 mai 2017, a respins apelul declarat de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie și a admis apelul depus de FIRMA „CARTDIDACT” S.R.L., fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău

din 27 septembrie 2016, în partea încasării dobânzilor de întârziere și emisă o nouă hotărâre, în acest sens, de respingere a acestui capăt de cerere.

Spre deosebire de instanța de fond, instanța de apel a constatat suplimentar din materialele cauzei că „CARTDIDACT” S.R.L. a încheiat cu Centru Regional de Mediu contractul nr. 3 din 25 iulie 2014, privind achiziționarea manualelor (suporturi didactice) de educație ecologică, clasele X-XII, conform licitației publice nr. 778/14 din 16 iunie 2014, în baza decizie grupului de lucru al cumpărătorului/beneficiarului din 23 iulie 2014 (f. d. 74 – 80, 182). De asemenea, potrivit actului de verificare și a ordinelor de plată, Centrul Regional de Mediu Moldova a efectuat plățile pentru lucrările procurate de la „CARTDIDACT” S.R.L. în următoarea ordine: la 25 septembrie 2014 – 145 932 lei; la 24 noiembrie 2014 – 281 800 lei; la 8 aprilie 2015 - 90000 lei și la 7 iulie 2016 – 461 588 lei (f. d. 158 – 164, 182).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că „CARTDIDACT” S.R.L. a executat în termen clauza contractuală prevăzută în pct. 9 al contractului nr. 2405 din 10 mai 2014, or de la ultima încasare brută din 7 iulie 2016, acesta și-a onorat obligația de achitare a remunerației autorilor Igor Codreanu și Ghenadie Obadă la 29 iulie 2016, respectând condițiile din art. 617 alin. (4) Cod civil. Totodată, relevant acestui caz sunt prevederile articolul 642 alin. (2) din Codul civil. Din aceste considerente, Colegiul judiciar a decis respingerea pretenției referitoare la încasarea dobânzilor de întârziere ca neîntemeiate (f. d. 183).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a stabilit că articolul 1422 alin. (1) din Codul civil nu este aplicabil, de vreme ce pretențiile formulate de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie rezultă din neexecutarea obligațiilor de plată contractuale, ceea ce nu constituie un drept personal nepatrimonial. Subsecvent, Colegiul judiciar a considerat legală și întemeiată concluzia instanței de fond referitoare la compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 900 lei (f. d. 183).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 514, 572 alin. (1) și (2), 617 alin. (4), 642 alin. (2) și 1422 alin. (1) din Codul civil.

La 30 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 30 mai 2017 (f. d. 185).

La 21 august 2017, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, solicitând casarea integrală a acesteia și parțială a hotărârii primei instanței din 27 septembrie 2016, în partea respingerii capetelor de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată. Astfel, aceștia au cerut pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor referitoare la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenții au afirmat că instanța de apel a respins neîntemeiat, fără nici un suport probatoriu, pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere. Astfel, s-a arătat că intimatul „CARTDIDACT” S.R.L. a primit bani de la Centrul Regional de Mediu Moldova în patru etape, după cum urmează: a) la 25 septembrie 2014 – 145 932 lei, b) 24 noiembrie 2014 – 281 800 lei, c) 8 aprilie 2015 – 90 000 și d) 7 iulie 2016 – 461 588 lei. Totuși, societatea intimată nu le-a achitat după fiecare din perioadele menționate *supra*, deși

era obligată să efectueze aceste operațiuni. Plata efectivă a sumei solicitate a avut loc la 23 iunie 2015.

Din aceste considerente, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au susținut că intimatul se află în întârziere cu achitarea onorariului lor conform contractului nr. 2405 din 10 mai 2014 de la prima plată efectuată de Centrul Regional de Mediu Moldova în contul acestuia, începând cu 24 septembrie 2014.

Cu privire la respingerea capătului de cerere referitor la repararea prejudiciului moral, aceștia au invocat că societatea intimată le-a provocat stări sufletești nesatisfăcătoare și neliniște cauzată de tratarea lor cu impertinență. Recurenții au considerat că soluția instanței în această parte este insuficientă.

În final, Codreanu Igor și Obadă Ghenadie au motivat că toate cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1 000 lei au fost reale, necesare, rezonabile și utile în această pricină civilă.

La 15 septembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs „CARTDIDACT” S.R.L., informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 201).

La 17 octombrie 2017, intimatul „CARTDIDACT” S.R.L., prin intermediul avocatului Dogotari Danu, a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca neîntemeiat (f. d. 205 – 208).

Examinând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia integrală a instanței de apel din 30 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 30 iunie 2017 (f. d. 185), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, recurenții au precizat că acest act de dispoziție a fost primit la 20 iulie 2017, prin intermediul unei scrisori simple, datate cu 17 iulie 2017 (f. d. 189). În lipsa unor altor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu pune la îndoială cele prezentate *supra*.

În consecință și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (17 iulie 2017), instanța de judecată constată că recursul declarat de Codreanu Igor și Obadă Ghenadie este depus în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, parag. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*,

parag. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, parag. 80; *Miessen v. Belgia*, ibidem, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 - 37).

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurenții au invocat art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă. Mai mult, aceștia au considerat că instanța de apel a admis erori procesuale, în special ce țin de nemotivarea deciziei sale.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 30 mai 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 514, 572 alin. (1) și (2), 617 alin. (4), 642 alin. (2) și 1422 alin. (1) din Codul civil.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurenților, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestora, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei.

Din analiza conținutului cererii de recurs, reiese în mod cert că recurenții nu au demonstrat și nu au arătat motivele nelegalității hotărârii instanței de apel în partea contestată, ci s-au limitat să afirme abstract că nu au fost constatate corect circumstanțele de fapt referitoare la sumele încasate de „CARTDIDACT” S.R.L. de la Centrul Regional de Mediu Moldova. În plus, completul de judecată subliniază că recurenții nu au criticat textele de lege aplicate de instanța de apel, care au avut un impact decisiv asupra fondului cauzei.

Cu privire la aspectul referitor la nemotivarea deciziei contestate, instanța de recurs reține că recurenții nu au arătat într-un mod plauzibil că instanța de apel a omis să răspundă specific și explicit la observațiile acestora, care erau pertinente pentru soluționarea speței și ar putea influența concluziile.

În baza celor prezentate, completul Colegiului opinează că Obadă Ghenadie și Codreanu Igor nu au adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestora spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, *ibidem*, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

Mai mult, instanța observă că, *în principiu*, recurenții au formulat prezenta cerere după ce au beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, parag. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, parag. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecătii nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau procedural din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară.

Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctură stabilită mai sus confirmă că există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit, iar, în viziunea instanței, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Codreanu Igor și Obadă Ghenadie nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Codreanu Igor și Obadă Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală